

Mail van agente Myrna

Dodelijke aanrijding 21 november 2015.

Het is in de nacht van vrijdag 20 op zaterdag 21 november. Voor de vierde nacht op rij zit ik samen met mijn mannelijke collega in de auto. Het zijn onze eerste dienst samen sinds de samenvoeging van onze wijkteams. In de voorafgaande nachten hebben wij flinke gesprekken gehad. Gesprekken die je eigenlijk alleen hebt als je lang met dezelfde collega in de auto zit. Aan elk bureau zit wel zo'n collega die altijd betrokken is bij de heftigste incidenten en hij is er zo een. Wij hebben de noodhulp van onze collega's overgenomen en rijden een rondje door Amsterdam West en zitten wat te kletsen. Ik grap nog tegen hem dat mijn karma toch sterker is dan die van hem, aangezien wij het de afgelopen nachten redelijk rustig hebben gehad. Ook deze nacht voor een vrijdag op zaterdag is het erg rustig. Stille voor de storm zou later blijken.

Het is 04:15 uur.

Nog twee uurtjes voordat de ochtenddienst ons komt aflossen. Het is donker, ijskoud en het regent pijpenstelen. Wij krijgen een melding ongeval met letsel.

Locatie: Heemstedestraat ter hoogte van het metrostation. Geen vreemde melding gezien de weersomstandigheden. Terwijl mijn collega naar de opgegeven locatie rijdt, lees ik hardop de informatie van de meldkamer voor: "Eenzijdig ongeval, auto tegen een boom, komen vlammen onder de auto vandaan, slachtoffer mogelijk overleden." Shit!!

Dit kan wel eens een flinke klapper zijn. Wij beseffen dat wij als eerste ter plaatse zullen zijn en ik trek al-

vast mijn latex handschoenen aan en spreek met mijn collega af dat hij de brandblusser pakt. Wij rijden inmiddels op de Heemstedestraat en zien in de verte vaag het metrostation, door het slechte weer zien wij geen hand voor ogen.

Als wij dichterbij komen zien wij rechts van de rijbaan, op het gras, een personenauto tegen een boom staan. De hele linker voorzijde is door de boom verwoest.

Collega positioneert onze auto dusdanig dat er niks meer langs kan. Ik zie geen vlammen en ren met mijn zaklamp richting het voertuig. Ik zie een paar mensen om de auto heen staan en ik hoor dat er naar mij geroepen wordt: "Hij is dood, hij is dood."

Ik ben gefocust op het vinden van slachtoffers en het verlenen van hulp en probeer door de regen en wrakstukken heen te kijken en zoek met mijn zaklamp naar het slachtoffer.

Ik sta aan de linkerzijde van de auto en roep naar mijn collega: "Ik zie niemand."

Hij staat inmiddels naast mij met de brandblusser en zonder iets te zeggen lopen wij zoekend met onze lampen, ieder een kant op, om de auto heen. Als ik bij het rechterraam sta schijn ik plotseling in het gezicht van een jonge jongen die op de bestuurdersstoel zit.

Enigszins in shock, anderszins omdat ik hoop een teken van leven te zien, blijf ik naar de jongen kijken. Ik hoor mijn collega iets zeggen, maar luister niet naar de woorden.

Pas na ongeveer twee minuten dringt het tot mij door dat ik voor deze jongen niks meer kan betekenen. De brandweer komt ter plaatse en samen met de commandant loop ik terug naar de auto. Wij zoeken naar mogelijk meerdere slachtoffers en ik hoor dat de kettingzaag wordt aangezet. Het is ons allebei duidelijk, voor het slachtoffer kunnen wij helaas niets meer doen. De plaats van het ongeval is nu een plaats delict (PD). Ondertussen arriveren ook de andere collega's en ik